

Efter § 24 træder Loven, der ikke gælder for Færøerne, i Kraft den 1. April 1930. Samtidig bortfalder den i Lov Nr. 253 af 12. Juni 1922, jfr. Lov Nr. 220 af 1. Maj 1923, omhandlede Afgift paa Omsætningen i Kafeer, Restaurationer m. m. Endvidere ophæves fra samme Tidspunkt de om den kommunale Brændevinsafgift gældende, nærmere opregnede, Bestemmelser.

Ved Lovforslagets Fremsættelse fremhævede Ministeren, at Omsætningsafgiften, der vil være let at administrere, vil give baade de handlende og navnlig Restauratørerne en betydelig Lettelse med Hensyn til de Bøger, de skal føre, og de Regler, de skal følge vedrørende deres Omsætning, idet man har valgt Grupperystemet, saaledes at de betaler en fast aarlig Afgift, efter som de hører til den ene eller anden Gruppe af Skalaen; ligesom Kontrollen vil blive meget lettere.

Ved 1. Behandling anbefaledes Lovforslaget af Socialdemokraternes og de Radikales Ordførere, henholdsvis *Trier* og *Steen*, medens saavel Venstres Ordfører, *Neergaard*, som de Konservatives Ordfører, *Korsgaard*, udtalte deres Betænkelse i forskellige Retninger, om de end ansaa det for en Fordel at blive af med Restaurationsskatten. Retsforbundets Ordfører, *Hans Hansen*, hævdede, at denne Skat burde ophæves uden nogen Kompensation.

I Udvalgets Betænkning udtales, at selv om man fra alle Sider indenfor Udvalget nærede Ønsker om at komme bort fra Restaurationsskatten, havde det ikke været muligt at opnaa Enighed om de Afgiftsbestemmelser, der maa træde i Stedet for den gældende Lov.

Flertallet (Socialdemokrater og Radikale) indstillede det forelagte Lovforslag til Vedtagelse med nogle af Finansministeren stillede Ændringsforslag, der tilsigtede paa visse Punkter at imødekomme de af Erhvervene overfor Udvalget fremsatte Ønsker, og hvorved bl. a. Overgangen i de af Ministeren foreslaaede Afgiftssatser blev gjort mere jævn, hvorhos en i Lovforslaget indeholdt Bestemmelse om, at »Kontrollen kan affordre enhver i Virksomheden ansat Oplysninger vedrørende Omsætningens Størrelse m. v.«, blev strøget. Derhos udtalte Ministeren ved 2. Behandling, at de i Lovens § 13 indsatte Kontrolbestemmelser ikke vil blive haandhævet stærkere, end det er absolut nødvendigt, saa lempeligt som muligt, og at man fra Ministeriets Side vil forhandle med Erhvervene om deres Gennemførelse.

Venstremindretallet udtalte i Betænkningen, at det »mod-sætter sig ikke Restaurationsskattens Ophævelse og heller ikke den foreslaaede Nedgang i Indtægten af den indirekte